

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu;
- obciążenie ECHA kosztami postępowania;
- podjęcie dalszych wymaganych środków prawnych.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o stwierdzenie w części nieważności decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów (zwaną dalej „ECHA”) dotyczącej klasyfikacji akrylamidu (WE nr 201-173-7) (nr CAS 79-06-1) jako substancji spełniającej wymogi ustanowione w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006⁽¹⁾ (zwanego dalej „REACH”) zgodnie z art. 59 REACH.

Skarżące podnoszą, że zaskarżony akt jest niezgodny z prawem, ponieważ u jego podstaw leży błędna z prawnego i naukowego punktu widzenia ocena akrylamidu, dokonana w oparciu o niewystarczająco wiarygodne i przekonywujące dowody. Według skarżących przy wydaniu zaskarżonego aktu ECHA popełniła oczywisty błąd w ocenie, naruszając art. 2 ust. 8 i art. 59 REACH, a także ciążący na niej obowiązek starannego i bezstronnego zbadania dowodów.

Ponadto skarżące podnoszą, że zaskarżony akt narusza szereg zasad ogólnych prawa UE, takich jak zasada proporcjonalności i niedyskryminacji, gdyż dyskryminuje on akrylamid względem innych porównywalnych substancji, bez jakiegokolwiek obiektywnego uzasadnienia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1)

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 11 maja 2010 r. w sprawie F-30/08 Nanopoulos przeciwko Komisji, wniesione w dniu 20 lipca 2010 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa T-308/10 P)

(2010/C 274/38)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall, adwokat Efthymios Bourtzalas i adwokat Eirini Antypa)

Druga strona postępowania: Fotios Nanopoulos (Itzig, Luksemburg)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 11 maja 2010 r. w sprawie F-30/08 Nanopoulos przeciwko Komisji;
- w razie utrzymania w mocy wyroku ustalenie właściwej wysokości zadośćuczynienia;
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu wnosząca odwołanie żąda uchylenia wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 11 maja 2010 r. w sprawie F-30/08 Nanopoulos przeciwko Komisji, w którym zasądzono od Komisji na rzecz drugiej strony postępowania zadośćuczynienie w wysokości 90 000 EUR za doznaną krzywdę i nakazano pokrycie wszystkich kosztów.

W uzasadnieniu odwołania Komisja podnosi następujące zarzuty:

- naruszenie art. 90 i 91 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) oraz zasady pewności prawa, jako że Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo, uznając, że wniesione przez drugą stronę postępowania żądanie należy uznać za żądanie zadośćuczynienia bez przedstawienia jakiegokolwiek uzasadnienia;

- naruszenie prawa i brak uzasadnienia, jako że Sąd do spraw Służby Publicznej ocenił, że żądanie zadośćuczynienia zostało wniesione w odpowiednim terminie i że decyzja o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego naruszyła domniemanie niewinności;
- naruszenie prawa wspólnotowego, naruszenie prawa i brak uzasadnienia, jako że Sąd do spraw Służby Publicznej nie zastosował wymogu prawnego, który wymaga „wystarczająco istotnego naruszenia”, i nie wyjaśnił, z jakiego powodu należało w niniejszym przypadku odejść od istniejącego orzecznictwa;
- naruszenie art. 24 regulaminu pracowniczego, naruszenie prawa i brak uzasadnienia, ponieważ Sąd do spraw Służby Publicznej uznał, że organ powołujący był zobowiązany do udzielenia szybkiej pomocy drugiej stronie postępowania bez przeprowadzenia uprzedniego dochodzenia i przed upływem przewidzianego we wspomnianym artykule terminu czterech miesięcy na udzielenie odpowiedzi w sprawie wniosku;
- oczywiste naruszenie prawa i oczywisty błąd w uzasadnieniu, jako że Sąd do spraw Służby Publicznej uznał, po pierwsze, że Komisja jest odpowiedzialna za rzekome przecieki do prasy, a po drugie, że popełniła błąd, wszczynając postępowanie dyscyplinarne;
- naruszenie zasady proporcjonalności i naruszenie prawa, jako że Sąd do spraw Służby Publicznej orzekł o zasądzeniu od Komisji zadośćuczynienia w wysokości 90 000 EUR za krzywdę doznaną przez drugą stronę postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 23 lipca 2010 r. — Groupe Partouche przeciwko Komisji

(Sprawa T-315/10)

(2010/C 274/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Groupe Partouche SA (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat J.-J. Sebag)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o niewnoszeniu sprzeciwu;
- obciążenie Komisji wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2010) 3333 z dnia 21 maja 2010 r. uznającej za zgodną z rynkiem wewnętrznym oraz z porozumieniem w sprawie Europejskiego Obszaru Gospodarczego plan koncentracji, zgodnie z którym Française des Jeux i Groupe Lucien Barrière przejęłyby wspólnie kontrolę nad przedsiębiorstwem Newco, odpowiedzialnym za stworzenie i prowadzenie witryny internetowej dotyczącej pokera we Francji.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi, że Komisja powinna była przekazać przeprowadzenie badania omawianej koncentracji Republice Francuskiej, gdyż transakcja ta mogła wywrzeć znaczący wpływ na sytuację konkurencyjną we Francji na analizowanym rynku.

Skarga wniesiona w dniu 23 lipca 2010 r. — HIM przeciwko Komisji

(Sprawa T-316/10)

(2010/C 274/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Health Information Management (HIM) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: P. Zeegers, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną, i, co za tym idzie,